

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Under vor sidste Krig

Citation: Larsen, Karl: "Under vor sidste Krig", i Larsen, Karl: *Under vor sidste Krig*, Gyldendal, 1897, s. 421. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_11-shoot-idm140053903407056/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Under vor sidste Krig

omenskjønt de kom i den verste Uge jeg har havt for det var den siiste af Skoletiden som vel er . . . paa Fredag Pristasjund [*Præsentation*] med Excis paa Lørdag med Læsning ogsaa paa Vagt i næste Uge saa bliver det nok ikke anderledes for det Første men jeg Takker Gud jeg Har en Gud Helsen som her er det beste og tillige at jeg ennu har Passet mine ting saa jeg aldrig har faat tiltale derfor jeg seer i eders Brev at i gjør ligeledes Hjemme som er End Stor Fornøielse at Høre . . . jeg skal nok endgang Skrive til H. . . med Hofflig peen Skrivelse ikke som denne er for det er Sempel . . . Minne Penge skal Staa til der bliver nok ingen til overs men jeg har nok endnu . . .

Jeg kan fortælle Eder at jeg har spist min Aand [*And*] og det var en herlig Ret vi to Kommeradere hjælper hverandre hvergang som vi faaer en Mapose den Dag som vi fig has paa den Steg som jeg hafte saa gik vi ned til Havnnen og hende [*hentede*] end Madpose fra Lars G. og deri var en Stegt Keednecchaanne [*Kineserhaane*] med en god udstoppet Ægkesæk af Svesker og Ævlestykker en Mørkgemøsekage [*Meggemøskage, falstringsk Udtale af Mikkel-messkage*] der kan i tro at vi to Levte godt en to eller tre dage jeg er glad ved at jeg traf end komme Rat [*en Kammerat*] som er af min humør for være kommerat med J. L. det kan aldrig falde mig i Tangker jeg seer aldrig at han har noget fra hjemmet Penge manler han aldtid han skrev til Lars S. at sende nogen Penge til sin Vert for nu hafte han laant lidt for det at vi skulde til Sleisvi men

han hafde Laant dem længe for den Tid for i kan tro der skal Brendeviind til naar han skal holde sin Haand stille en halv Pæl kan ikke gjøre det paa fastens hjerte stigger han den smugt ned uden Øl det kunde i ikke tro dengang han var nede hos mig føren vi reiste den dag vilde han joikke smage Brendeviind, der synnes jeg Bedre om staael Hans han kommer ofte ned at seed til mig og vi føls ad til dans somme aftener men han oddelæger ikke noget til drik han kan jeg godt gjøre selvskab med for han vil som jeg, og min kommerat vil som jeg, saa jeg har ordet naar vi gaaer i Byen om aftenen saa naar jeg vil hjem saa vil de med men det er og det Besste naar man er til dans i Kjæden kan man Leve at komme hjem saa skal i seed min kommerat hvor vi kan more os.

Getthorff [*Gattoff*] pr. Erkerfyrde den 25de December 1863

. . . der var 11 Mand hjemme for uden mig de sat og morede dem med at spille Kort hvorres Løgtenant var i Kiel Manden var kjørende for ham da nu han kom hjem saa hafte han kjøbt en kasse med Segare den uddeelte han til os da, der var hjemme vi fig ver 8de da han kom til mig saa hafte jeg strax paa Munden de or til rede jeg Ønsked Hr. Løgtenant en glædelig Fæst de or klang ham i Øre han vente sig om og tog i Lømmen 3 Rbd. og sagte det er Helligaften og her er 3 Rbd. til Puns hvis i kan faae Rom og Sukker jeg Takkede og svarede det kan vi godt faae saa fig jeg Pengene og afsted til Kruen jeg Løb Læt kan i tro nu fig vi Puns og Løgtenanten stod og sang og drag hos os da vi